

Таким чином кваліфіковані кадри, що задіяні у сфері туризму, є ключовим аспектом у формуванні чинників конкурентоспроможності індустрії загальноєвропейського рівня.

Список літератури:

1. UNWTO Annual Report 2019 / World Tourism Organization UNWTO / World Tourism Organization [Electronic resource]. – Access mode: <http://www2.unwto.org/publication/unwto-annual-report-2019-0>.
2. Коніщева Н. Й. Формування кадрового потенціалу сфери туризму / Н. Й. Коніщева // Вісник Маріупольського державного університету. – Серія: Економіка. – 2011. – Випуск 1. – С. 97–107.

УДК [640.412: 502.17] (477.74): 005.412

Коротич О. М.,
викладач-стажист кафедри готельно-ресторанного бізнесу;
Тітомир Л. А.,
канд. техн. наук,
доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу;
Солоницька І. В.,
канд. техн. наук,
доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу,
Одеська національна академія харчових технологій

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОГОТЕЛІВ ОДЕЩИНИ

Екологічні аспекти у XXI сторіччі висуваються на перше місце у всіх сферах життєдіяльності. Це стосується і роботи готелів, так як кожне готельне підприємство використовує матеріальні та енергетичні ресурси, а його технологічні процеси впливають на навколишнє середовище. Проведення екологічної політики може також виступати засобом збільшення кількості контингенту у зв'язку з появою великої кількості екоорієнтованих туристів.

В Україні немає державних засобів контролю та сертифікації екоготелів. Але країна входить до складу учасників програми Green Key. Це міжнародна некомерційна організація, що розробляє і впроваджує систему екологічної сертифікації. Для отримання відзнаки готелі повинні виконувати ряд вимог: 1) проведення екологічного менеджменту; 2) підвищення екологічної ініціативності персоналу; 3) інформування та заохочення екологічної ініціативи гостей; 4) контроль та зменшення споживання води шляхом встановлення датчиків та обмежувачів; очищення та повторне використання стічних вод; використання професійних посудомийних та пральних машин з енерго- та водозберігаючими технологіями; збір та використання дощової води; 5) використання екологічно маркованих засобів чищення та прання; 6) сортування відходів; належне зберігання небезпечних хімічних речовин; 7) використання енергозберігаючих

технологій та відновлюваних джерел енергії; 8) надання екологічно безпечного харчування, переважно із місцевої сировини; 9) використання при будівництві чи реконструкції матеріалів, безпечних для навколишнього середовища; відокремлення курців; 10) озеленення території; 11) корпоративна соціальна відповідальність; 12) екологічне просвітництво та впровадження вело-транспорту; 13) адміністрування, співпраця з партнерами в рамках екологічної політики закладу [1; 2, с. 86].

В Україні налічується лише сім готелів на даний час, що отримали відзнаку Green Key за даними офіційного сайту: Radisson Blu Resort (Bukovel); екосадиба Maison Blanche (м. Митниця, Київська обл.); розважальний комплекс «Галера»; Park Inn by Radisson; Radisson Blu Hotel; готель «Інтерконтиненталь», Radisson Blu Hotel Podil (м. Київ) [1]. Аналіз сайтів готелів показує, що не всі критерії програми Green Key виконуються. Будівництво екоготелю або реконструкція існуючого готелю з виконанням вимог сертифікації потребує неабияких витрат, хоча дуже скоро витрати окуповуються. Отримавши відзнаку Green Key готель відкриває свої двері для корпоративних екоорієнтованих туристів; енергозберігаючі технології зменшують витрати на електроенергію, воду, паливо.

На Одещині існує декілька закладів, що позиціонують себе як екоготелі. Вони виконують лише декілька критеріїв програми Green Key: будівлі жилого фонду або всього готелю виконані з деревини (Еco hotel Provans, м. Одеса; Еко-Дача, м. Чорноморськ; гостьовий будинок «Еко-садиба», п.г.т. Кароліно-Бугаз); максимальне використання сонячної енергії для освітлення та нагрівання води; текстиль та постільні принадлежності вироблені з натуральних матеріалів; харчування пропонується із екологічно чистих продуктів, вироблених на фермах Одеського регіону; використання органічних та екологічно безпечних миючих засобів (готель «Villa Pinia», м. Одеса; готель «Вулик», с. Вапнярка).

Екоготелі України можна поділити на два типи. Перші розташовані на заповідних територіях, побудовані з натуральних матеріалів, максимально наближені до природи. Готелі другого типу локалізуються у великих містах, побудовані з екологічно безпечних матеріалів та застосовують органічні продукти та матеріали в технологічних процесах [3, с. 43].

Територія Одещини дуже багатогранна за ландшафтом та багата на заповідні зони: ландшафтний заказник «Савранський ліс», нижньодністровський національний природний парк, національний природний парк «Тузлівські лимани», Дунайський біосферний заповідник, острів Малий Татари, екологічний парк «Картал». На території розташована велика кількість річок, лиманів, прісних та солених озер. Тобто в Одеській області є всі можливості розмістити екоготель в оточенні заповідної природи та чистого повітря. Завдяки кліматичним умовам, плодючим землям та достатній кількості водних ресурсів сільське господарство отримує великі врожаї, в тому числі екзотичних овочів та фруктів; кухня багата на морську та річкову рибу. Степи Одещини дають змогу використовувати поновлювані джерела енергії вітру та сонця [3, с. 207]. Можна зробити висновок, що Одеський регіон є перспективним для створення екоготелів та має необхідні природні умови.

Список літератури:

1. Green Key [Електронний ресурс] / Foundation for Environmental Education, 2019. – Режим доступу: <https://www.greenkey.global/>
2. Матіящук, О. В. Екологічні готелі як інноваційна концепція в індустрії гостинності / О. В. Матіящук, Г. Р. Ашмаріна, А. М. Матіящук, О. М. Салавор // Научные труды SWorld. – Выпуск 1 (42). Том 13. – Иваново: Научный мир, 2016 – С. 86–92.
3. Сучасні тренди розвитку сервісної економіки: європейський досвід та стратегічні перспективи в Україні: збірник матеріалів II Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Київ, 24 квітня 2019 року. – Київ : Талком, 2019. – 288 с.

УДК 338.48-6:615.8

Крайнюк Л. М.,
канд. техн. наук, професор,
професор кафедри туризму і готельного господарства;
Омельченко Т. О.,
магістрант,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО РОЗРОБЛЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ПІДПРИЄМСТВА

Як показує практика енергоменеджменту підприємств гостинності, в процесі операційної діяльності на будь-якому підприємстві виникає необхідність узгодження та координації різноманітних за своєю природою управлінських рішень і дій (технологічних, екологічних, економічних тощо), пов'язаних зі зниженням частки енерговитрат в собівартості наданих послуг чи виробленої продукції [1]. Це досягається на основі паралельно-послідовних заходів – таких, наприклад, як оперативний моніторинг енерговитрат, контроль факторів і параметрів енерговитрат, що встановлюються в залежності від режимів роботи підприємств і характеристик їх устаткування.

Вирішенню теоретичних, методичних і прикладних питань в області енергоаудиту та енергоменеджменту в готельно-ресторанному секторі в останні роки присвячено значну кількість робіт. Разом з цим, незважаючи на значну кількість публікацій з даної тематики, не всі аспекти енергозбереження досліджені досить глибоко, що і вимагає їх подальшого вивчення. Зокрема, при розробці концепції енергозбереження для готельно-ресторанних підприємств не враховується системний характер розглянутих процесів і явищ, в результаті чого не сформувався підхід до їх функціонування як до ієрархічної енерготехнологічної системи.